

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 25 lipca 2019 r.

Poz. 4673

WYROK NR II SA/WR 25/18 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 14 lutego 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Sędzia WSA Olga Białek

Sędzia WSA Anna Siedlecka

Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz
(spr.)

Protokolant

starszy sekretarz sądowy Anna Biłous

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 14 lutego 2018r.
sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Świdnicy
na uchwałę Rady Gminy Dobromierz
z dnia 22 czerwca 2011 r. nr IX/54/11
w przedmiocie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania
ścieków na terenie gminy Dobromierz

stwierdza nieważność § 11 zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

Zaskarżoną uchwałą w pierwotnym brzmieniu ustanowiono m.in. szczegółowe warunki i tryb rozwiązywania umów z odbiorcami usług z zakresu dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Regulującą tę kwestię § 11 uchwały zawierał sześć ustępów, w 1. przewidziano możliwość rozwiązania umowy zawartej na czas nieokreślony przez każdą ze stron a w 2. umowy na czas określony, w 3. przewidziano możliwość rozwiązania każdej umowy za porozumieniem stron, w 4. zastrzeżono, że odcięcie dostaw wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego może nie mieć wpływu na obowiązywanie umowy, w 5. przewidziano skutek ustania umowy w postaci zamknięcia przyłącza i demontażu wodomierza głównego, zaś w 6. przewidziano wygaśnięcie umowy w razie śmierci lub upadłości strony.

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 22 lipca 2011 r. wojewoda stwierdził nieważność m.in. § 11 ust. 1, 2 i 6 Regulaminu. Organ nadzoru wyjaśnił, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne i odbiorca zawierają umowę o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy kodeksu cywilnego o zleceniu (art. 750 k.c.). Przepisy te przewidują, że zlecenie nie wygasa z chwilą śmierci dającego zlecenie. Nie jest zgodna z prawem możliwość dowolnego rozwiązania umowy przez przedsiębiorstwo (art. 1, art. 5 ust. 1, art. 6, art. 15 ust. 4 ustawy

z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków Dz. U. Nr 72, poz. 747). Narusza to ponadto zasadę swobody umów i stanowi klauzulę abuzywną (skutkuje treścią umowy naruszającą uprawnienia konsumenta).

W związku z rozstrzygnięciem nadzorczym organ (art. 32 p.p.s.a.) zmienił § 11 ust. 1, 2 i 6 Regulaminu, uchwałą z dnia 26 października 2011 r. nadając tym przepisom inne brzmienie, w ust. 1 i 2 ograniczając możliwość rozwiązania umowy do przypadku utraty warunków przyłącza (art. 15 ust. 4 i art. 19 ustawy), zaś w ust. 6 przewidując brak wygaśnięcia umowy w razie śmierci odbiorcy w przypadkach przewidzianych w kodeksie cywilnym.

W podstawie prawnej obu uchwał powołano art. 19 ust. 1 i 2 ustawy (ówczesnie Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858).

W dniu 15 grudnia 2017 r. wpłynęła skarga prokuratora na § 11 uchwały, jako przepisu naruszającego w sposób istotny art. 19 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy (obecnie Dz. U. z 2017 r., poz. 328). Wnosząc o unieważnienie § 11 regulaminu skarżący zarzucił, że brak jest podstawy prawnej do uregulowania w uchwale w ogóle problematyki rozwiązania umowy. Z treści uzasadnienia skargi mogło wynikać, że zarzuty i wnioski skarżącego dotyczą § 11 uchwały w pierwotnym brzmieniu, ale jednocześnie do skargi dołączono rozstrzygnięcie nadzorcze i uchwałę zmieniającą, co mogło sugerować zaskarżenie tego przepisu w aktualnym brzmieniu. W przytoczeniach skarżącego powołano treść art. 19 ust. 2 ustawy, w którym przewidziano objęcie regulaminem jedynie warunków i trybu zawierania umów, oraz art. 6 ust. 3 zaliczającego kwestię wypowiedzenia umowy do materii umownej, co według powołanego orzecznictwa (wyroki II SA/Łd 335/08, IV SA/Wa 1116/06, IV SA/Po 425/13) oznacza, że regulamin nie może regulować kwestii sposobu ustania umowy.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o uwzględnienie skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Nie mogło budzić wątpliwości, że skarżący nie zaskarżył raz jeszcze części przepisów § 11 uchwały, których nieważność stwierdził organ nadzoru, lecz przedmiotem skargi był § 11 w brzmieniu znowelizowanym.

Uzasadniony był wniosek obu stron o stwierdzenie nieważności tego przepisu. Przy uwzględnieniu treści art. 19 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 3 powołanej ustawy, niewątpliwie w zakresie upoważnienia ustawowego do uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, nie mieści się zagadnienie rozwiązania lub ustania umowy z odbiorcą. Wykroczenie poza delegację ustawową uzasadnia stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego (art. 94 Konstytucji, patrz wyrok II OSK 1470/13 i powołane tam orzecznictwo, wyrok II SA/GI 151/13).

Mając to na uwadze i uwzględniając art. 40 i art. 91 ust. 1 u.s.g. (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) oraz art. 147 § 1 p.p.s.a. (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369), orzeczono jak w sentencji.